

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Čížkové a soudkyň JUDr. Michaely Janouškové a JUDr. Gabriely Kučerové ve věci žalobců a. Ing. O.F., nar. xxx, bytem ve xxx a b. Ing. Z. N., nar. xxx, bytem ve xxx, zastoupeného JUDr. Petrem Dítětem, LL.M., se sídlem v Olomouci, Horní náměstí 19, proti žalovaným č. 1 VOP CZ s.p., IČO 00000493, Dukelská 102, 742 42 Šenov u Nového Jičína, zastoupeného JUDr. Karlem Rakem, advokátem, se sídlem v Novém Jičíně, Lesní 1740/32, a č. 2 Vojenský technický ústav s.p., IČO 24272523, se sídlem v Praze 9, Mladoboleslavská 944, zastoupeného Mgr. Simonou Hejdovou, advokátkou, se sídlem v Brně, Koliště 1965/13a, o stanovení výše odměny za zaměstnanecký užitný vzor,

t a k t o :

I. Žaloba o uložení povinnosti žalovanému č. 1 stanovit odměnu pro žalobce a. a žalobce b. v celkové výši Kč 11.310,- za každé užití užitného vzoru č. xxx s názvem „Xxx xxx xxx“ při výrobě každého jednoho kusu filtroventilačního zařízení, které bylo žalovaným č. 1 vyrobeno za použití užitného vzoru č. xxx, se zamítá.

II. Řízení ve vztahu žalobců a žalovaného č. 2 se zastavuje.

III. Žalobci jsou povinni nahradit žalovanému č. 1 náklady řízení Kč 36.348,87 k rukám JUDr. Karla Raka, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žalobci jsou povinni nahradit žalovanému č. 2 náklady řízení Kč 81.151,40 k rukám Mgr. Simony Hejdové, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

V. Žalobci jsou povinni nahradit státu náklady řízení ve výši Kč 21.150,- na účet Městského soudu v Praze, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se domáhali vydání rozhodnutí, kterým soud uloží žalovanému stanovit společnou odměnu pro žalobce a. a b. ve výši Kč 11.310,- za každé jednotlivé užití užitého vzoru č. xxx s názvem „Xxx xxx xxx“ při výrobě každého jednoho kusu filtroventilačního zařízení, které je žalobcem vyrobeno za použití uvedeného užitého vzoru. V odůvodnění žaloby uvedli, že byli do dne 31. prosince 2010 zaměstnanci žalovaného č. 1. V rámci zaměstnaneckého poměru vytvořili užitný vzor, který byl, na základě přihlášky žalovaného č. 1, se souhlasem žalobců, zapsán do národní databáze užitných vzorů Úřadem průmyslového vlastnictví dne 26. dubna 2010 pod číslem dokumentu xxx. Užitný vzor je žalovaným č. 1 od roku 2010 používán v rámci výroby filtračních zařízení. Žalovaný č. 1 navrhl žalobcům v dubnu 2011 jednorázovou odměnu za využití užitého vzoru ve výši Kč 4.000,-. Žalobci tento návrh neakceptovali. V červnu 2012 byl žalobcům zaslán žalovaným č. 1 návrh na odměnu ve výši Kč 500,- za využití jednoho kusu užitého vzoru, kdy návrh byl deklarován ekonomickým přínosem užitého vzoru ve výši Kč 22.621,- z jednoho vyrobeného filtračního zařízení. Žalobci reagovali zamítavým stanoviskem. Požadovali po žalovaném č. 1 odměnu ve výši rovnající se 50 % ekonomického přínosu v důsledku využití užitého vzoru. Vzhledem k tomu, že žalovaným navrhovaná odměna je ve zjevném nepoměru s přínosem užitého vzoru, je třeba, aby výše odměny byla stanovena soudem.

Žalovaný č. 1 v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že na základě Smlouvy o převodu práv hospodařit s majetkem státu, činností a souvisejících práv a povinností ze dne 4. prosince 2012 přešlo s účinností ode dne 1. ledna 2013 právní nástupnictví ke všem závazkům a pohledávkám vztahujících se k odštěpnému závodu VOP CZ, s.p. Vyškov na Vojenský technický ústav, s.p. Užitný vzor, na základě kterého žalobci žádají o stanovení výše odměny, vznikl ve VOP CZ, s.p., odštěpný závod Vyškov.

Žalovaný č. 2 v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že původce, který vytvořil vynález v pracovním poměru, na který zaměstnavatel uplatnil právo na patent, má právo vůči zaměstnavateli na přiměřenou odměnu. Pro její výši je rozhodný technický a hospodářský význam vynálezu a přínos dosažený jeho možným využitím nebo jiným uplatněním, přičemž se přihlíží k materiálovému podílu zaměstnavatele na vytvoření vynálezu a k rozsahu pracovních úkolů původce. Dostane-li se již vyplacená odměna do zjevného nepoměru s přínosem dosaženým pozdějším využitím nebo jiným uplatněním vynálezu, má původce právo na dodatečné vypořádání. Dne 18. května 2010 byla mezi žalobci jako původci a žalovaným č. 1 jako zaměstnavatelem uzavřena smlouva č. 2/VZN/2010, kterým byla žalobcům jako původcům za předmětný užitný vzor přiznána přiměřená odměna v celkové výši Kč 4.000,-. Odměna ve výši Kč 2.000,- pak byla každému z žalobců zaplacená spolu s vyúčtováním platu za měsíc květen 2010. V tomto kontextu je proto třeba nárok žalobců posuzovat jako požadavek na dodatečné vypořádání (odměnu) ze zjevného nepoměru mezi již vyplacenou odměnou na straně jedné a přínosem dosaženým pozdějším využitím nebo jiným uplatněním užitého vzoru na straně druhé. Předmětný užitný vzor č. xxx s názvem „Xxx xxx xxx“ je toliko modifikací a vylepšením předchozího užitého vzoru č. 19119 s názvem „Ventilační agregát“, jehož původci jsou rovněž žalobci spolu s Ing. J. Š., a který je ve vlastnictví České republiky - Ministerstvo obrany. Platnost užitého vzoru č. xxx uplynula dne 9. března 2014, přičemž doba jeho platnosti nebyla prodloužena a užitný vzor tak již nepoživá průmyslověprávní ochrany a stal se součástí stavu techniky. Tato skutečnost

dokresluje jeho velmi nízký význam a přínos. Sám žalovaný č. 2 pak předmětný užitný vzor v rámci své činnosti nevyužil. Navrhl zamítnutí žaloby.

Na jednání konaném dne 23. listopadu 2016 vzali žalobci žalobu vůči žalovanému č. 2 zpět. Žalovaný č. 2 vyslovil se zpětvzetím žaloby vůči němu souhlas. Soud proto postupoval podle ust. § 96 o.s.ř. a řízení vůči žalovanému č. 2 zastavil.

Dokazováním, provedeným listinnými důkazy a znaleckými posudky, byly zjištěny níže uvedené skutečnosti.

Mezi žalobci a žalovaným č. 1 byla dne 18. května 2010 uzavřena smlouva č. 2/VZN/2010 o vyplacení odměny za vytvoření užitného vzoru s názvem „Xxx xxx xxx“ v částce Kč 4.000,- s tím, že bude splatná v nejbližším výplatním termínu mezd zaměstnavatele. Smluvní strany se dohodly na rozdělení odměny podle rozsahu podílů původců na jeho vytvoření tak, že každému ze žalobců bude zaplacen Kč 2.000,-. Při stanovení odměny bylo přihlédnuto k technickému přínosu a hospodářskému významu užitného vzoru s přihlédnutím k materiálnímu podílu zaměstnavatele na vytvoření užitného vzoru a k rozsahu pracovních úkolů původců. Původci (žalobci) souhlasili s jednorázovou odměnou a spolu se zaměstnavatelem prohlásili, že vyplacením odměny jsou vzájemná práva a povinnosti s vytvořením užitného vzoru zcela a beze zbytku vypořádána. Výplatními páskami obou žalobců bylo prokázáno, že jim v měsíci květnu 2010 bylo pod mzdovou složkou 434 Vynálezy, návrhy žalovaným č. 1 zaplacen částka Kč 2.000,-.

Rozhodnutím ministra obrany o založení státních podniků Vojenský výzkumný ústav a Vojenský technický ústav ze dne 29. srpna 2012, čj. 452-1/2012-2697 bylo prokázáno, že ke dni 1. září 2012 byly založeny Vojenský výzkumný ústav, státní podnik (VVÚ, s.p.) a Vojenský technický ústav, státní podnik (VTÚ, s.p.). Smlouvou o převodu práv hospodařit s majetkem státu, činností a souvisejících práv a povinností ze dne 4. prosince 2012 má soud prokázáno, že mezi VOP CZ, s.p. se sídlem v Šenově u Nového Jičína, jako převodcem, a Vojenským technickým ústavem, s.p., jako nabyvatelem, byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byl převod práv hospodařit s převáděným majetkem a souvisejících závazků a smluvních vztahů z převodce na nabyvatele za podmínek ve smlouvě uvedených. Převodce převedl na nabyvatele právo hospodařit s nehmotným majetkem a nabyvatel je přijal. Nabyvatel přijal závazky převodce ve smyslu § 531 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“) s tím, že k převzetí příslušného závazku nabyvatelem je zapotřebí, aby věřitel příslušného závazku vyslovil s takovým převzetím písemný souhlas, kterým se rozumí i uzavření vícestranné smlouvy mezi převodcem, nabyvatelem a věřitelem, v níž věřitel projeví souhlas s převzetím příslušného závazku nabyvatelem. Nabyvatel přijal veškeré závazky (ať skutečné nebo domnělé) převodce, které jsou předmětem soudních sporů. V projednávané věci nebyli žalobci osloveni převodcem nebo nabyvatelem k podáním písemného souhlasu s převzetím příslušného závazku nabyvatelem. Nevyslovili-li takový souhlas, nepřevzal ve smlouvě uvedený nabyvatel příslušný závazek.

Fotokopii dokumentu číslo 19119 bylo prokázáno, že dne 3. října 2008 byla pod číslem 2008 - 20388 přihláška užitného vzoru a dne 24. listopadu 2008 byl zapsán užitný vzor o názvu Ventilační agregát, jehož majitelem byl VOP-026 Šternberk, s.p. a jeho původci Ing. Z.N., Ing. O. F. a Ing. J. Š.. Užitný vzor zanikl dne 3. října 2015 uplynutím doby platnosti.

Fotokopii dokumentu číslo xxx bylo prokázáno, že dne 26. dubna 2010 byla pod číslem 2010 - 22393 podána přihláška užitného vzoru a dne 26. dubna 2010 byl zapsán užitný vzor o

názvu Xxx xxx xxx, jehož majitelem byl zapsán VOP-026 Šternberk, s.p. a jeho původci Ing. Z.N. a Ing. O.F.. V přihlášce je uvedeno, že existuje řešení dle užitého vzoru CZ 19119, které řeší vstup vzduchu do ventilátoru ze strany hnací hřídele. Nevýhodou tohoto řešení je jednak aerodynamický hluk, průtočný výřez. Novou konstrukcí naváděcího štítu se měl značně snížit aerodynamický hluk a zároveň měl umožňovat použití libovolného pohonu. Užité vzor zanikl dne 9. března 2014 uplynutím doby platnosti.

Žalovaný č. 2 předložil soudu znalecký posudek č. 126/14 ze dne 9. února 2015 znalce Ing. Jiřího Sedláka, jehož úkolem bylo stanovení přiměřené odměny a nároku na dodatečné vypořádání pro původce zaměstnaneckého užitého vzoru č. xxx. V nálezu uvádí, že dopisem ze dne 17. listopadu 2010 se původci domáhali vyplacení odměny Kč 3.000,- za každý vyrobený kus, přičemž argumentovali tím, že řešení podle UV 20283 je prakticky shodné se starším UV 19119. V tomto dopisu, který je přílohou č. 2 posudku, žalobci uvádějí, že za využití UV č. 19119 jim byla vyplacena odměna za využití UV ve výši Kč 3.000,- za každý kus, tj. celkem Kč 45.000,-. Při výrobě FVZ v letech 2010 a 2011 byl využit a je využíván nový UV č. xxx, který je z pohledu technologického prakticky shodný s předchozím UV č. 19119. „Je tedy zřejmé, že úspora výrobních nákladů výrobce je stejná, jako byla v roce 2009. V části 3.2.1.1 posudku znalec uvedl, že užité vzor č. 19119 představoval inovativní a komplexní technické řešení s velkým technickým a hospodářským významem. Podstata užitého vzoru č. xxx je v tom, že tři žebra jsou po obvodu uspořádána nepravidelně, tzn. nikoli po 120°. Podle popisu užitého vzoru č. xxx se tímto řešením značně sníží aerodynamický hluk a umožňuje použití libovolného pohonu. Popis užitého vzoru neobsahuje žádné výsledky srovnávacího měření aerodynamického hluku, které by tuto výhodu prokazovalo. Bez nich je výhoda řešení podle užitého vzoru č. xxx pouze v hypotetické rovině. Pokud se týká výhody spočívající v možnosti použití libovolného pohonu, takovou možnost mělo již i dřívější řešení podle užitého vzoru č. 19119 a užité vzor č. xxx zde tedy žádnou výhodu nepřináší. Znalec učinil závěr, že technický a hospodářský význam užitého vzoru č. xxx je ve srovnání s řešením podle užitého vzoru č. 19119 nutno hodnotit naopak jako velmi nízký. Odlišnost obou řešení spočívá pouze v pravidelném a nepravidelném rozmístění tří žebor po obvodu naváděcího štítu, ostatní znaky obou užitných vzorů jsou stejné. Užité vzor č. xxx nepřinesl nové řešení celého ventilátorového agregátu, ale jen dílčí tvarovou změnu v uspořádání žebor, která má jeden potenciálně možný (i když nedoložený) zlepšující účinek, tj. snížení aerodynamického hluku. Znalec dospěl k závěru, že nedošlo k úspoře materiálu nebo výrobních nákladů oproti předchozímu řešení podle užitého vzoru č. 19119, také montáž zůstala nezměněna. Neexistují konkrétní výsledky srovnávacích měření, které by prokazovaly přínos v tom smyslu, že došlo ke snížení aerodynamického hluku. Užité vzor č. xxx byl využíván pouze dva roky. Podle znalce činila výše přiměřené odměny celkem pro oba původce za první rok využívání užitého vzoru v období ode dne 25. února 2010 do dne 24. února 2011 Kč 990,-, za 2. rok využívání užitého vzoru by původcům příslušela odměna ve výši Kč 3.088,-. Původci měli nárok na dodatečné vypořádání, stanovení jako rozdíl odměn za 1. a 2. rok využívání, tj. Kč 3.088,- - Kč 990,- = Kč 2.098,-. S ohledem na to, že byla původcům v roce 2010 vyplacena odměna Kč 4.000,-, nemají původci již žádný nárok na dodatečné vypořádání, neboť součet přiměřené odměny za 1. rok využívání a dodatečné vypořádání za 2. rok využívání je Kč 3.088,-, tedy méně, než celková již vyplacena částka Kč 4.000,-.

Žalobce b. zadal u znalce Dobroslava Musila vypracování znaleckého posudku, jehož účelem bylo stanovení výše přiměřené odměny původcům zaměstnaneckého užitého vzoru xxx za jeho využití zaměstnavatelem. Znalec v posudku č. 104-02/2015 ze dne 10. března 2015 vyšel z nálezu, že VOP-026 Šternberk vyrobil 50 kusů zařízení, v nichž byl Xxx xxx

xxx podle UV č. xxx využít. Dále pak, že právní zástupce žalovaného č. 1 uvedl ekonomický přínos, tj. úspora finančních prostředků žalovaného č. 1 při výrobě jednoho kusu FVZ, dosažený užitím výstupu užitného vzoru č. xxx, byl vyčíslen částkou Kč 22.621,-. Výši odměny za využití zaměstnaneckého užitného vzoru xxx stanovil na 35 % ze skutečného přínosu řešení. Odměna za využití tedy činí $Kč\ 22.621,- \times 50 \times 0,35 = Kč\ 395.867,-$.

Soudem byl ustanoven znalec Ing. Karel Čada, prom. práv., Ph.D. Úkolem znalce bylo stanovit písemně konkrétní odměnu náležející původcům zaměstnaneckého užitného vzoru č. xxx „Xxx xxx xxx“. Znalec úkol soudu splnil a vypracoval znalecký posudek č. 702/2015 ze dne 10. července 2015. V pasáži týkající se technického a hospodářského významu užitného vzoru uvedl, že původní nevyhovující řešení bylo nahrazeno užitným vzorem číslo 19 119, kde axiální hrdlo rotoru je směřováno k pohonné jednotce a mezi pohonnou jednotkou a ventilátorem je ventilátorový štít, který sestává z příruby a tvarovaného tělesa, které jsou spřaženy minimálně třemi po obvodu pravidelně uspořádanými žebry. Toto řešení mělo řadu technických výhod a tudíž i velký hospodářský význam. Užitný vzor xxx v porovnání s řešením podle užitného vzoru číslo 19 119 pouze navrhuje, že zde uvedená tři žebra jsou uspořádána po obvodu nepravidelně, čímž se má snížit aerodynamický hluk. Tento účinek ale nebyl hodnověrně prokázán. Uvedené skutečnosti vedly k závěru, že technický a hospodářský význam řešení podle užitného vzoru číslo xxx je velmi nízký. Podle znalce využitím užitného vzoru číslo xxx nedošlo k úspoře materiálu nebo výrobních nákladů oproti předchozímu řešení. Naváděcí štít měl stále tři žebra, která bylo nutno vyrobit se srovnatelnými náklady, ať již byla po obvodu rozmístěna rovnoměrně (dřívější řešení) nebo nerovnoměrně (podle užitného vzoru xxx). V další části znaleckého posudku uvedl, že z jeho pohledu je předmětem užitného vzoru malá konstrukční úprava, jejíž význam je možné odborným odhadem stanovit na 5 %. Při využití užitného vzoru při výrobě 50 kusů představují tržby Kč 766.620,- a z nich 15 % zisk Kč 114.993,-. Znalec tak dospěl k velmi podobné částce jako znalec Ing. Jiří Sedlák, který stanovil podíl užitného vzoru na celkových tržbách s využitím předmětného užitného vzoru na Kč 766.947,- a 15 % zisk na Kč 116.542,-. Průměrnou odměnu stanovil částkou Kč 16.999,- (8 % z Kč 114.993,- + Kč 7.800,-), která byla v rámci malého technického a hospodářského významu užitného vzoru modifikována koeficientem 0,8 a dále na základě rozsahu pracovních úkolů původců modifikována koeficientem 0,8. Uvedl, že konkrétní průměrná odměna náležející původcům zaměstnaneckého užitného vzoru číslo xxx o názvu „Xxx xxx xxx“ představuje Kč 10.879,-.

Žalobci byl soudu předložen znalecký posudek č. 230/2016, vypracovaný dne 29. srpna 2016 znalcem Ing. Václavem Kratochvílem. I jeho úkolem bylo stanovení průměrné odměny náležející původcům zaměstnaneckého užitného vzoru č. xxx. Uvedl, že v pokladových materiálech pro zpracování znaleckého posudku je zaměstnavatelem (žalovaným) nezpochybnitelně doloženo jeho vyhodnocení ekonomického přínosu UV č. xxx, a to ve výši Kč 22.621,-. V souladu se závěry znalců Ing. Čady a Ing. Sedláka byl stanoven korekční koeficient 0,8. Odměnu stanovil na dolní hranici obvyklého rozpětí, tedy 40 % z přínosu. Odměnu za jeden kus stanovil ve výši Kč 7.238,72,- ($Kč\ 22.621,- \times 0,8 \times 0,4$). Celkovou výši průměrné odměny v případě 50 kusů pak činí Kč 361.936,- ($Kč\ 22.621,- \times 0,8 \times 50 \times 0,4$). Znaleckým posudkům Ing. Čady a Ing. Sedláka vytkl, že nebrali v potaz žalovaným doložený ekonomický přínos UV č. xxx.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust. § 80 písm. c) o.s.ř., ve znění platném do dne 31. prosince 2012 žalobou lze uplatnit, aby bylo rozhodnuto zejména o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-

li na tom naléhavý právní zájem. Předmětem určovací žaloby (přesněji předmětem procesního nároku, který je uplatňován žalobou na určení) může být pouze existence či neexistence právního poměru nebo práva.

Naléhavý právní zájem není dán tam, kde právní postavení žalobce ohroženo není; tak tomu je např. tehdy, jestliže existence právního poměru mezi účastníky není sporná (R 18/59). Proto nebude mít žalobce naléhavý právní zájem na požadovaném určení zpravidla tam, kde lze žalovat na plnění. Určovací žaloba totiž představuje jistý doplněk soudní ochrany; přichází na řadu v případech, kdy sice již objektivně došlo ke vzniku právní nejistoty, kdy ovšem ještě není možné žalovat na splnění povinnosti. V takto vymezených hranicích je třeba zkoumat žalobcův naléhavý právní zájem na požadovaném určení.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobci měli podat žalobu na plnění, neboť jim bylo známo kolik kusů zařízení (50 kusů), v nichž byl Xxx xxx xxx podle užitého vzoru xxx využit, VOP-026 Šternberk vyrobil a prodal v letech 2010 až 2011. V rámci tohoto řízení by pak soud řešil jako předběžnou otázku stanovení výše odměny, jak bylo žalobci požadováno projednávanou žalobou.

Soud je však dále toho názoru, že i kdyby žalobci podali žalobu na plnění, bylo by, s ohledem na provedené dokazování, na místě její zamítnutí.

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích (dále jen „zákon“) vytvořil-li původce vynález ke splnění úkolu z pracovního poměru, z členského nebo jiného obdobného pracovněprávního vztahu (dále jen "pracovní poměr") k zaměstnavateli, přechází právo na patent na zaměstnavatele, není-li smlouvou stanoveno jinak. Právo na původcovství tím není dotčeno. Podle odst. 2 původce, který vytvořil vynález v pracovním poměru, je povinen zaměstnavatele o této skutečnosti neprodleně písemně vyrozumět a předat mu podklady potřebné k posouzení vynálezu. Podle odst. 4 původce, který vytvořil vynález v pracovním poměru, na nějž zaměstnavatel uplatnil právo na patent, má právo vůči zaměstnavateli na přiměřenou odměnu. Pro její výši je rozhodný technický a hospodářský význam vynálezu a přínos dosažený jeho možným využitím nebo jiným uplatněním, přičemž se přihlíží k materiálovému podílu zaměstnavatele na vytvoření vynálezu a k rozsahu pracovních úkolů původce. Dostane-li se již vyplacená odměna do zjevného nepoměru s přínosem dosaženým pozdějším využitím nebo jiným uplatněním vynálezu, má původce právo na dodatečné vypořádání. Podle ust. § 10 práva a povinnosti vyplývající z ustanovení § 9 zůstávají po skončení pracovního poměru původce se zaměstnavatelem nedotčena.

V projednávané věci nebylo sporu o tom, že žalobci vytvořili, v rámci pracovního poměru u žalovaného č. 1, technické řešení. Nebylo sporu ani o tom, že uvedené technické řešení bylo dne 26. dubna 2010 zapsáno jako užité vzor č. xxx, jehož majitelem byl žalovaný č. 1 a původci žalobci a. a b. Nebylo rovněž sporu o tom, že mezi žalovaným č. 1 a žalobci byla dne 18. května 2010 uzavřena smlouva č. 2/VZN/2010 o vyplacení odměny Kč 2.000,- každému ze žalobců za vytvoření užitého vzoru s názvem Xxx xxx xxx a že tato odměna Kč 2.000,- byla žalobcům jeho zaměstnavatelem v květnu roku 2010 zaplacená. Ve smlouvě je, mimo jiné, uvedeno, že původci a zaměstnavatel shodně prohlašují, že vyplacením této odměny jsou vzájemná práva a povinnosti s vytvořením užitého vzoru zcela a beze zbytku vypořádána. Nebylo dále sporu o tom, že žalobci doručili svému zaměstnavateli žádost o odměnu za využití užitého vzoru č. xxx a dopisem ze dne 17. listopadu 2011 odmítli nabídku celkové odměny žalovaného č. 1 za cca 45 vyrobených kusů FVZ ve výši Kč 4.000,-. V odpovědi ze

dne 16. prosince 2011 žalovaný č. 1 uvedl, že na základě vyhodnocení přínosu, i s přihlédnutím k vyplacené odměně za využití UV 19119, navrhl předseda zpracovatelské komise ředitele podniku za využití UV xxx vyplacení odměny původcům v celkové výši Kč 4.000,-.

Z uvedeného je zřejmé, že se žalobci domáhali v souladu s ust. § 9 odst. 4 zákona o dodatečné vypořádání. Jak uvedeno shora, v průběhu řízení byly vypracovány čtyři znalecké posudky, dva na základě zadání žalobce b., jeden na základě zadání žalovaného č. 2 a jeden na základě zadání soudu. Soud je toho názoru, že znalecké posudky vypracované Ing. Dobroslavem Musilem a Ing. Václavem Kratochvílem nejsou pro projednávanou věc použitelné, neboť znalci se v nich vůbec nezabývali posouzením technického a hospodářského významu užitného vzoru č. xxx a přínosu dosaženého jeho možným využitím nebo jiným uplatněním, při přihlédnutí k materiálnímu podílu zaměstnavatele na vytvoření vynálezu a k rozsahu pracovních úkolů původců. Oba dva totiž vyšli z dopisů právního zástupce žalovaného č. 1, v nichž podle jejich názoru zaměstnavatel původců vyhodnotil technický a hospodářský význam a přínos užitného vzoru ve výši Kč 22.621,-. Jak uvedeno výše, žalovaný č. 1 sdělil dopisem ze dne 16. prosince 2011, že výše odměny Kč 4.000,- za využití užitného vzoru č. xxx, byla stanovena na základě vyhodnocení přínosu dosaženého jeho využitím s tím, že rozhodnými ukazateli byl zejména technický a hospodářský význam UV s přihlédnutím k materiálovému podílu žalovaného č. 1 na vytvoření UV a k rozsahu pracovních úkolů původců. Uvedl dále, že zmíněnou úsporu výrobních nákladů nelze považovat za rozhodný přínos. Dopis právního zástupce žalovaného č. 1 ze dne 11. června 2012 navazoval na společné jednání právních zástupců dne 23. května 2012 a představoval návrh mimosoudního vyřízení věci. V dopisu je uvedeno, že technický přínos je minimální - prakticky nulový, netýká se dokonce ani deklarovaného nového řešení vstupu vzduchu. Dále pak, že porovnáním obou ventilačních agregátů bylo zjištěno, že ekonomický přínos, tj. úspora finančních prostředků žalovaného č. 1 při výrobě jednoho kusu FVZ, dosažený užitím výstupu užitného vzoru č. xxx byl vyčíslen na Kč 22.621,-. Po vyhodnocení přínosu uvedeného užitného vzoru, zejména po stránce technické a z tohoto hodnocení plynoucího hospodářského významu, měl žalovaný č. 1 za to, že odměnu za využití jednoho kusu ve výši Kč 500,- (2,2 %) není ve zjevném nepoměru k vyčíslenému a dosahovanému přínosu. Žalovaný č. 1 následně dopisem ze dne 20. června 2012 navýšil částku Kč 500,- za využití jednoho kusu užitného vzoru č. xxx na částku Kč 1.130,-, tj. na 5 % z ekonomického přínosu s tím, že tato částka není ve zjevném nepoměru k deklarovanému ekonomickému přínosu. K vyčíslení úspor ve výši Kč 22.621,- uvedl, že tato vychází z porovnání materiálových vstupů původního a nového technického řešení, pracnosti, výroby a montáže, nezbytných a potřebných kooperací, zpracování výkresové a technologické dokumentace pro výrobu. Žalobci žalovaným č. 1 učinění návrh smírného vyřešení věci neakceptovali a podali žalobu, v rámci níž bylo třeba zkoumat, jaký měl žalobci vytvořený užitný vzor č. 20283 technický a hospodářský význam a jaký byl přínos dosažený možným využitím nebo jiným uplatněním užitného vzoru. Z tohoto pohledu jsou proto relevantní pouze znalecké posudky vypracované Ing. Karlem Čadou a Ing. Jiřím Sedlákem.

Jádro sporu spočívá v tom, že „základní“ technické řešení je obsazeno v užitném vzoru č. 19119, jehož spolupůvodci byli též žalobci. Technické řešení uvedené v užitném vzoru č. xxx vychází z technického řešení uvedeného v užitném vzoru č. 19119, navazuje na ně a obsahuje jeho „vylepšení“ tak, aby, jak je uvedeno v popisu dosavadního stavu techniky, byla snížena hladina aerodynamického hluku při zachování nebo při zvýšení účinnosti ventilátoru a konstrukce štítu pro navádění vzduchu do ventilátoru umožnila použití různých druhů pohonů. Jelikož se jedná o otázku vysoce odbornou, a soud není odborníkem, musel soud

vycházet ze shora uvedených znaleckých posudků. Vzhledem k tomu, že problematikou technického a hospodářského významu užitého vzoru č. 20283 a jeho přínosu dosaženého možným využitím nebo jiným uplatněním užitého vzoru se zabývali pouze znalci Ing. Karel Čada a Ing. Jiří Sedlák. Ing. Karel Čada dospěl k závěru, že technický a hospodářský význam užitého vzoru je spíše dílčí či malý, neboť ani snížení hluku v porovnání s předchozím řešením nebylo exaktně prokázáno. Z jeho pohledu je předmětem užitého vzoru malá konstrukční úprava. Ing. Jiří Sedlák dospěl k závěru, že technický a hospodářský význam užitého vzoru č. xxx je ve srovnání s řešením podle užitého vzoru č. 19119 nutno hodnotit jako velmi nízký. K úspoře materiálu nebo výrobních nákladů oproti předchozímu řešení podle užitého vzoru č. 19119, podle znalce, nedošlo, neboť naváděcí štít měl stále tři žebra, která byla nutno odlít nebo obrobit se srovnatelnými náklady, a to v případě, že byla rozmístěna po obvodu rovnoměrně, i v případě, že byla rozmístěna po obvodu nerovnoměrně. Také montáž zůstala nezměněna. Zavedení užitého vzoru č. xxx mohlo tedy vykazovat přínos v tom smyslu, že došlo ke snížení aerodynamického hluku, ačkoli konkrétní výsledky srovnávacích měření, které by snížení hluku prokazovaly, neexistují. S ohledem na závěry přijaté znalci Ing. Karlem Čadou a Ing. Jiřím Sedlákem je soud toho závěru, že žalobci nemají právo na dodatečné vypořádání podle ust. § 9 odst. 4 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích.

S ohledem na shora uvedené závěry, se soud nezabýval hodnocením zbylých, v řízení provedených, důkazů.

Pokud jde o zamítnutí návrhů žalobců na provedení důkazu výsledkem znalců Ing. Karla Čady, Ing. Jiřího Sedláka, Ing. Václava Kratochvíla a Ing. Dobroslava Musila a na ustanovení výzkumného ústavu znalcem a zadání tomuto ústavu vypracovat znalecký posudek na stanovení odměny náležející původcům zaměstnaneckého užitého vzoru č. xxx, soud tyto návrhy zamítl. Znalci Ing. Karel Čada a Ing. Jiří Sedlák byli soudem vyslechnuti. Uvedení znalci své závěry, resp. úvahy, které je k nim vedly, kromě písemného znění posudku, rozvedli i v průběhu svého výsledku. Jejich závěry se soudu jeví jako logické a přesvědčivě odůvodněné. S námitkami žalobců se znalci vypořádali způsobem, který soud nezviklal v přesvědčení o správnosti jejich znaleckých závěrů. S ohledem na tento závěr nebylo důvodu ustanovovat dalšího znalce a tomuto zadávat vypracování dalšího znaleckého posudku. Pokud se týká výsledku znalců Ing. Václava Kratochvíla a Ing. Dobroslava Musila, je soud toho názoru, že provedení tohoto důkazu je pro rozhodnutí věci nadbytečné, neboť oba dva znalci se věnovali pouze „prostému“ výpočtu odměny po zadání jím známých veličin, aniž by se zabývali posuzováním, zda užitný vzor č. xxx měl technický a hospodářský význam a přínos dosažený jeho možným využitím nebo jiným uplatněním.

K návrhu žalobců ze dne 23. září 2016 soud uvádí, že návrh v něm uvedený není, podle názoru soudu, návrhem na nahrazení projevu vůle povinné osoby (žalovaného č. 1). Podle názoru soudu by v takovém případě měl rozsudek nahrazovat projev vůle povinné osoby (žalovaného č. 1) směřující k uzavření dohody v žalobci navrženém znění. Pravomocný rozsudek ukládající prohlášení vůle nahrazuje toto prohlášení. Účinkem rozsudku ukládajícího prohlášení vůle je nahrazení projevu vůle žalovaného a rozsudek ukládající povinnost uzavřít přesně označenou smlouvu má za následek, že dnem právní moci rozsudku je smlouva uzavřena (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. dubna 2007, sp. zn. 30 Cdo 2541/2006).

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná a proto ji zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. a bylo o nich rozhodnuto podle úspěchu účastníka ve sporu.

Náklady žalovaného č. 1 Kč 36.348,87 sestávají z odměny Kč 10.500,- za sedm úkonů právní služby po Kč 1.500,- podle ust. § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (převzetí zastoupení, účast na jednání 17. února 2015, 21. dubna 2015, 24. února 2016, 26. dubna 2016, 14. září 2016, 23. listopadu 2016), z náhrady hotových výdajů Kč 2.100,- za sedm uvedených úkonů právní služby po Kč 300,- podle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu, z náhrady za promeškaný čas Kč 9.100,- podle ust. § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu, z cestovného Kč 10.091,87 za pět cest vykonaných z Nového Jičína do Prahy a zpět a v jednom případě ze Suchdolu n/O. do Prahy a zpět vlakem a vozidlem zn. VW TIGUAN, reg. zn. xxx a z 21 % DPH ve výši Kč 4.557,- podle ust. § 137 o.s.ř. Soud přitom přiznal žalovanému č. 2 účelně vynaložené náklady.

Náklady žalovaného č. 2 Kč 81.151,40 sestávají z odměny Kč 18.000,- za dvanáct úkonů právní služby po Kč 1.500,- podle ust. § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (převzetí převzetí zastoupení, vyjádření 3. prosince 2014, 12. února 2015, 27. července 2015, 20. dubna 2016, 12. září 2016, účast na jednání 17. února 2015, 21. dubna 2015, 24. února 2016, 26. dubna 2016, 14. září 2016, 23. listopadu 2016), z nákladů hotových výdajů Kč 35.090,- podle ust. § 13 odst. 1 advokátního tarifu za znalecký posudek, z nákladů hotových výdajů Kč 3.600,- za uvedených dvanáct úkonů po Kč 300,- podle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu, z náhrady za promeškaný čas Kč 4.800,- podle ust. § 14 odst. 3 advokátního tarifu, z cestovného Kč 14.117,40 za cesty vykonané Brna do Prahy a zpět osobním automobilem zn. Škoda Octavia, reg. zn. xxx, a z 21 % DPH ve výši Kč 5.544,01 podle ust. § 137 o.s.ř. I v případě žalovaného č. 2 přiznal soud účelně vynaložené náklady.

Výrok V. rozsudku je odůvodněn ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., podle něhož má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil. Usnesením ze dne 10. března 2016, č.j. 15 Cm 4/2013-337, přiznal soud znalci Ing. Karlu Čadovi odměnu ve výši Kč 20.450,- za vypracování znaleckého posudku a účast na jednání dne 24. února 2016 a znalci Ing. Jiřímu Sedlákovu odměnu ve výši Kč 700,- za účast na uvedeném jednání. Usnesení nabylo právní moci dne 9. dubna 2016 a odměna byla znalcům účtárnou soud zaplacená. Vzhledem k výsledku řízení proto soud zavázal žalobce k povinnosti zaplatit státu jím zaplacené odměny znalcům v uvedené výši.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrehnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

V Praze dne 23. listopadu 2016

JUDr. Zuzana Čížková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Kettnerová